

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 7,8/2019

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.

1 Kor 8,1

tábor 2019

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník – To nezapomeneš; Příběhy – tábor 2019;

©známení

Úvodník: To nezapomeneš

Když jdeme s Jovankou na kafe, občas slyšíme, o čem všem se lidi baví. Je to neuvěřitelně podobné. Nebo to slyším ve frontě v lékárně, nebo v hospodě na pivu, ve frontě u pokladny v Kauflandu. Skoro to samé dokola. Lidé mluví o tom, kde byli na dovolené, jaké to bylo, mluví o zdraví a nemocech a potížích. Co jí, na co koukají v televizi, co si koupili, ukazují si fotky v telefonu. Popisují, jak je to s doktory, většinou hrozný, jak to nepoznali a byla tam fronta. Milióny fotek se šíří povětrím. Taky se mluví o počasí atd atd. Hodně témat hovorů určují média. Četl jsi to? A je z toho hovor a diskuse na hodinu. Byl jsem dva dny se dvěma kamarády na výletě v Krkonoších. Jeli jsme na koloběžkách. Když jsme sjeli do

Špindlu, říkám: „Tak... prchavý zážitek skončil,“ ale jeden mi hned oponoval, že ne, že si to budu pamatovat. Tak se mi vybavilo Písmo, že ti, co mají, budou, jako by neměli, kdo užívají tohoto světa, jako by neužívali, kdo vlastní, jako by nevlastnili, protože způsob tohoto světa pomíjí. Co jsme toho za ty dva dny namleli a drtivou většinu z toho nevím už teď. Říct lidem něco, co nezapomenou, je těžké. Ale paradoxně, doba nám jde naproti, protože Boží pravdy se začínají stávat šokujícími tvrzeními. Hlavní problém lidstva je hřích a ne ekologie. Vysvobození k životu není v lékařské vědě, ale ve víře v Ježíše Krista. Posloucháním Božích přikázání se stáváme svobodnými. Větší hodnotu má ušlechtilý charakter než hmotné statky. Pokora je víc než medaile. Člověka nemyje zlatý kohoutek, ale voda. Musím říct, že někteří moji přátelé si tyto výroky pamatují, protože je překvapilo, že někdo takový existuje a takhle přemýšlí. Chceš-li se tedy zapsat do paměti někoho, pak se to nestane

diskuzí o ekologii, autech, či politice. Žiješ-li to, co hlásáš, budeš věrohodný. Třeba ne přijatelný, ale věrohodný. Tak ať nás je co nejvíc, kdo říkáme ty neuvěřitelné a šokující věci Božích pravd a tajemství, co proberou z letargie lidi, co spí ve spánku konzumu a zážitku. Sladký spánek smrti, nikam nevedoucí.

Příjemně dřímající lidé v nadbytku, čekající na den své smrti. Nezajištění pro věčnost. Jen pořádný budíček, co tak trochu neladí se světem, je snad může probudit.

Petr Rýgl

Příběhy – tábor 2019

Kdyby se vás někdy někdo zeptal, co v té vaší bibli vlastně je, tak

nejstručnější možná odpověď je „příběhy“. Tak zněl i název letošního tábora na budce. Konkrétně to byly příběhy – podobenství z evangelií. Každý den dopoledne jsme s dětmi jedno přečetli, a pak jsme s ním celý den nějak pracovali. Obrázky, divadlo, hry, tvoření.

V pondělí to byl příběh o koukolu mezi pšenící. Učili jsme se rozeznávat jednotlivé druhy obilí, děti si namlely svoji celozrnnou mouku a pak jsme pekli chlebové placky. Mňam. V úterý nás oslovil příběh o milosrdném samaritánovi. Děti se

dozvěděly spoustu zajímavostí o bylinkách, o první pomoci, sestrojily si nosítka a proběhly šipkovanou v lese. Ve středu jsme si četli o nemilosrdném služebníkovi, který sice sám přijal odpuštění obrovské částky, ale nebyl ochotný odpustit pár korun svému sousedovi. Děti hrály hru v terénu, ale došlo i na kreslení komiksu a hraní divadla. Tenhle příběh jsme tady na táboře velmi často zažívali na vlastní kůži, protože jsme hodně rozdílní a každodenně jsme se učili neprosazovat sebe, ustoupit druhému a odpouštět, třeba i skrytě. Ve čtvrtek jsme přemýšleli, co by to mohlo znamenat, že máme bdít a být připravení, jako by měl v noci přijít zloděj. A jak to souvisí s Ježíšovým slibem, že přijde na tuto zem nečekaně ještě jednou – jako Král. Taky jsme plstili a vyráběli květiny z PET-flašek. Hlavním bodem toho dne se stal odpolední výsadek pro starší děti. Jedna skupina vzala sice svůj návrat trochu zeširoka, ale nakonec se všichni šťastně dostali zpátky do tábora. A večer ještě překvapivě zbyly

síly na hru Beridova pánev, a hlavně na posezení u táboráku. V pátek jsme vklouzli do příběhu o marnotratném synovi. Hlavní postavou je ale vlastně Táta, který jedná tak nelogicky a jinak, než bychom tipovali. Hned ráno nastal v táboře veliký hlad, a tak se děti vydaly do lesa hledat exotický rohlíkovník, který ale roste jen v daleké cizině. Naštěstí ho našly, a pak se ještě podělily o 1 (slovy jeden) buřt, který večer někdo zapomněl u ohně. Krájel se na 14 (slovy čtrnáct) kousků. Celé dopoledne jsme pak připravovali večerní slavnost. Dívky i maminky si šily dlouhé róby a vyráběly čelenky a hlavně nacvičovaly slavnostní tanec s názvem Hora Chadera - izraelský národní tanec. Kluci mezitím připravovali dřevo na závěrečný oheň a ve volných chvílích, pod vedením bubeníka Járy, nacvičovali hudební doprovod našeho tance. Odpoledne si ještě děti stihly s pomocí šablon a foukacích fixů vyrobit táborová trička. Neuvěřitelné!

Poslední večer se opravdu vydařil: grilování, tanec, písničky, táborák; a jako úplná tečka na závěr - tajuplná návštěva stanu setkávání s Hospodinem, kde všichni dostali kamínek s novým jménem... A pak už se nad námi rozklenulo černočerné bradlecké nebe s miliardami hvězd a my jsme se naposledy zakutali do svých spacáků.

Vlastně každý z nás přijel na tábor uprostřed nějakého svého příběhu, musel řešit nějaké rozhodování, starost nebo bolest. O něco z toho jsme se navzájem podělili a mohli se podepřít slovem nebo modlitbou. Nejdůležitější rozhovory se často odehrávaly u krájení cibule nebo mytí nádobí nebo jen tak na rohu kuchyně. Některé naše osobní

příběhy zůstaly skryty a budou pokračovat po návratu domů. Kéž by nám Bůh do nich posvítil, abychom uviděli, jak dál.

Každý den přinesl i spoustu drobných táborových příběhů. Třeba když uprostřed deštivé noci děsně potřebujete čůrat a v momentě, kdy se odhodláte vylézt ze stanu, se zvenku ozve chrochtání divočáků. Nebo když zjistíte, že vám prší do stanu. Nebo šiškovaná. Nebo když děti našly v lese čolky. Nebo když jsme slavili dvojí narozeniny. Nebo když kameraman Pavel jednou rukou natáčel a druhou posazoval Štěpánka na nočníček...

Díky za pomoc mládežníkům – Pájovi, Klárce, Elišce, a taky tatínkům, kteří nám pomohli (nejen) s bouráním tábora.

Bylo to dobré.

Ellen Kloučková

OZNÁMENÍ..

SHROMÁŽDĚNÍ

neděle 9³⁰ h

knihovna V. Čtvrťka, Denisova 400, Jičín

DUCHOVNÍ OBNOVA

Proběhne první říjnový víkend 4. – 6. října. Začátek v pátek navečer, konec v neděli po poledni.

Setkání duchovní obnovy se uskuteční na chatě Svinčice v Prachovských skalách. Ještě je volné místo.

Pokud potřebujete zastavit, porovnat si věci, přehodnotit cesty, být připraveni na věčnost, hledat rozhodnutí a Boží blízkost... o tom to bude.

Budeš potřebovat spacák, tužku, papír a Bibli.

SKUPINKY

od středy 18. září, 19 h u Kecskèsových
od čtvrtka 19. září, 19³⁰ h u Kloučkových

MLÁDEŽ

od pátku 20. září, 18 h obvyklé místo

STARŠOVSTVO

22. září u Smolíkových

KAVÁRNA

Vždy poslední neděli v měsíci.

Pamatujte, prosím, na občerstvení.

POČET ČLENŮ

40 dospělých

6 nezletilých

11 dětí

Vítek Klouček přijal 22. srpna 2019 křest.

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín

webové stránky: www.ksj.cz

<https://www.facebook.com/ksjicin>

měsíčník Jičínská vinice; vinice@ksj.cz

SMÍR – KRAJINA A MY

Prolog: SETKÁNÍ S HUDBOU A SLOVEM

– pátek 13. září 2019 v 17.00 hodin
– varhanní koncert v kostele sv. Jakuba,
Marie Zahradková – varhany,
Pavel Hromádka – trubka.

SETKÁNÍ U KULATÉHO STOLU

– pátek 13. září 2019 od 18.30 hodin
v porotním sále jičínského zámku.

Epilog: SETKÁNÍ U SMÍRČÍHO KŘÍŽE

– sobota 14. září 2019 v 10.00 hodin
u smírčího kříže na hřbetu Veliše.

Vstup na všechny akce zdarma.

*Nadační fond Jičín - město pohádky,
Organum Cantate, z.s.,
Regionální muzeum a galerie v Jičíně,
Římskokatolická farnost - Arciděkanství Jičín*

si Vás dovoluji pozvat na trojí setkání
s dvacetiletou nepřerušovanou festivalovou
tradicí naplňování a rozvíjení odkazu
Jičínského apelu ke smíření a vztyčení
smírčího kříže na hřbetu Veliše.